

1. BUTNY (15) *ai*

sg m N butny (9). ◇ *G* butn(e)go (2). ◇ *D* butnému (1). ◇ *A* butného (1). ◇ *f D* butn(e)j (1). ◇ *pl D* butnym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Pyszny, chępliwy, zarozumiały; amator, gloriabundus, gloriosus, iactans, ostentator, philocompus, pomposus, turgidus, ventosus Mącz (15) : Latwieć drudzy obiecuią/ Czego w íwey mocy nie máią; Dufáiąc íwey myłli butney/ Iteż ípráwie nieroftropney. BierEz I4v; Gloriosus miles, Butny rycers. Mącz 146d, 146d, 161c, 297d, 309a, 470a (9); KochMon 29; KochJez A4; Ná butného. IVż mi go niechwal/ co to przy biésiedzie Z zwycięstwy ná plác/ y z walkámi iedzie. KochFr 23; [do Króla polskiego] Zdiałes máłzkárę butnému Tyránnowi Mołkiewfkiému KochPieś 43; Ia nie zanimuszu butnego, iedno dlawspokoieniá Oyczyzny tegopotrzebuię ActReg 75.

Synonimy: chępliwy, chlubliwy, chlubny, nadęty, nastorzony, odęty, pyszny.

Cf BUTLIWY

KN